

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Kuchynkou v právní věci
žalobce: J.Š., zastoupeného JUDr. Pavlem Reiserem, advokátem se sídlem Mikulášská tř. 9, Plzeň, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **10.2.2011, čj. 4082/DS/10-8,**

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Česká republika – Krajský soud v Plzni je povinna zaplatit z účtu soudu zástupci žalobce JUDr. Pavlu Reiserovi odměnu advokáta a náhradu hotových výdajů v částce 8.640,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou předanou k poštovní přepravě dne 22.2.2011 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 10.2.2011, čj. 4082/DS/10-8, a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.

Žalobou napadeným rozhodnutím Krajský úřad Karlovarského kraje zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Aš čj. 10/023153-1/ODSH, datované dne 7.9.2010 a vypravené dne 10.9.2010, jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o obnovu řízení ve věci rozhodnutí Městského úřadu Aš ze dne 4.6.2008, čj. ODSH 3260/07.

Přestupky jsou upraveny zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o přestupcích“).

Není-li v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o přestupcích zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*správní řád*“ nebo „*spr. ř.*“).

Ze správních spisů soud zjistil, že dne 19.11.2007 vyhotovila Policie ČR – Oblastní ředitelství SCPP, referát CPP Aš, oznámení přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu čj. SCPP-116/PL-Př-5-2007, v němž se uvádí, že při řízení motorového vozidla Ford Escort, bylo řidiči J.Š. sděleno podezření ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích: Dne 19.11.2007 v 07.45 hod. byl kontrolován hlídkou PČR v Aši, ul. Okružní; při kontrole bylo zjištěno, že vozidlo má propadlou technickou prohlídku (03.2007) a na vozidle není namontována na přední straně RZ. Toto oznámení přestupku bylo předáno Městskému úřadu Aš. Na prezentačním razítku jsou uvedeny údaje: ODSH/03260/07 a došlo: 20.11.2007. Dne 21.5.2008 pod čj. ODSH-3260/07 Městský úřad v Aši oznámil žalobci zahájení přestupkového řízení a předvolal jej k ústnímu jednání na 27.5.2008. V oznámení a předvolání se uvádí, že správní orgán zahajuje proti žalobci řízení pro přestupek dle § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích. Z nařízeného jednání se obviněný řádně omluvil, ústní jednání se pak konalo dne 4.6.2008. Při ústním jednání bylo obviněnému předestřeno, že se měl dopustit přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu ve smyslu § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích tím, že měl porušit ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. K tomu obviněný uvedl, že je pravdou tak, jak je uvedeno v protokolu Policie ČR, že měl vozidlo bez technické prohlídky, a dále pak, že neměl na přední straně umístěnu státní poznávací značku. Tu zřejmě někde ztratil, ale když se dostavil na městský úřad, kde si chtěl udělat novou, tak mu bylo sděleno, že správní poplatek je 800,- Kč, a dále pak, že musí mít platnou technickou kontrolu. On v uvedené době přišel o zaměstnání, v rodině vyřizoval pohřeb, byl bez finančních prostředků a nemohl si tedy dát vše do pořádku. Je si vědom skutečnosti, že v tomto případě s vozidlem neměl jezdit, ale potřeboval zařizovat osobní věci, a to pohřeb a nové zaměstnání. Svého jednání v každém případě lituje. Rozhodnutím ze dne 4.6.2008, čj. ODSH 3260/08, Městský úřad Aš byl obviněný J.Š. shledán vinným tím, že dne 19.11.2007 v 07.45 hod. řídil v obci Aš, ulice Okružní, vozidlo tov. zn. Ford Escort SPZ X , kde byl kontrolován hlídkou Policie ČR. Při kontrole bylo policisty zjištěno, že na vozidle je propadlá technická kontrola a chybí přední tabulka státní poznávací značky. Tímto svým jednáním obviněný porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích a spáchal tak přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o přestupcích. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a zákaz činnosti ve smyslu zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností od právní moci tohoto rozhodnutí. Po poučení obviněný do protokolu o ústním jednání prohlásil, že poučení o odvolání porozuměl, nežádá vyhotovení a zaslání písemného rozhodnutí a odvolání se vzdává. Jeden výtisk protokolu o ústním jednání s vyhlášeným rozhodnutím o přestupku s vyznačením nabytí právní moci obdržel dne 4.6.2008 na Městském úřadě v Aši.

Ze správních spisů bylo dále zjištěno, že v žádosti o obnovu řízení, datované dne 9.8.2010 a došlé správnímu orgánu I. stupně dne 10.8.2010, žalobce uvedl, že nezákonnost a spáchání trestného činu proti jeho osobě správním rozhodnutím, řízení o němž má být obnoveno, jsou důkazně prokazatelná, a to už jen tím, že jako osoba fyzická neznalá zákonů, v důvěře v náš právní systém a v důvěře v čestnost, nezkorumpovatelnost, nestrannost a spravedlnost občanů, kterým je propůjčena státní moc udělovat tresty a kteří jsou hlavním pilířem demokratického a svobodně smýšlejícího státu, žalobce nic netušící byl lstivě a

podvodně uveden v omyl. Následují žalobcem specifikované tři důvody obnovy řízení. A pro tato fakta a nezvratné důkazy se žalobce po právu domnívá, že proti jeho osobě bylo vedeno nezákonné a protiústavní správní jednání, které bylo účelově vedeno za porušení trestného činu úřední osobou, a to trestného činu dokonalého v uvedení jeho osoby v omyl, aby v době budoucí na jeho osobu mohlo být zahájeno trestní stíhání, trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby § 329 t.z., křivé obvinění § 345 t.z., poškození cizích práv § 181 t.z., přisvojení pravomoci úřadu § 328 t.z., pomluva § 184 t.z. a padělání a pozměnění veřejné listiny § 348 trestního zákoníku. Rozhodnutím čj. 10/023153-1/ODSH, datovaným dne 7.9.2010 a vypraveným dne 10.9.2010, Městský úřad Aš žádosti žalobce o obnovu řízení ve věci rozhodnutí Městského úřadu Aš ze dne 4.6.2008, čj. ODSH 3260/07, nevyhověl. V odvolání proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce sporoval důvody nevyhovění jeho žádosti o obnovu řízení. Dále namítal zejména to, že pisatel rozhodnutí ze dne 7.9.2010 o nevyhovění žádosti o obnovu řízení a pisatel rozhodnutí ze dne 4.6.2008 je táž osoba v podobě pana V.K., který se mezitím stal vedoucím odboru dopravy a silničního hospodářství. Rozhodnutím ze dne 10.2.2011, čj. 4082/DS/10-8, Krajský úřad Karlovarského kraje odvolání žalobce zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí Městského úřadu Aš potvrdil.

V žalobě byly uplatněny čtyři žalobní body; dne 18.4.2011 byla žaloba doplněna. Žalovaný správní orgán se k žalobě vyjádřil dne 14.6.2011 pod čj. 1282/DS/11-4.

Při jednání před soudem dne 3.8.2012 účastníci setrvali na své předchozí argumentaci.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žaloba nebyla shledána důvodnou.

Podle § 100 odst. 1 spr. ř. řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví jestliže

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

– 1 –

Sub IV/1 žaloby žalobce namítá, že v rozhodnutí o odvolání odvolací správní orgán uvádí, že žalobce se dopustil dne 19.11.2007 v 07.45 hod. přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích, ale ve spisu Policie ČR ze dne 19.11.2007, čj. SCPP-116/PL-Př-5-2007, došlého na Městský úřad v Aši dne 20.11.2007, který dostal sp. zn. ODSH/03260/07 a ne ODSH 3260/08, je Policií ČR uvedeno, jakého přestupku se žalobce dopustil, a to dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.

K tomu se žalovaný správní orgán vyjádřil tak, že dne 20.11.2007 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení Policie ČR o podezření ze spáchání přestupku dle § 22

odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit pan Josef Šebest tím, že dne 19.11.2007, v 07:45 hodin, řídil v obci Aš, po ulici Okružní, motorové vozidlo zn. Ford Escort, spz X, které mělo propadlou technickou prohlídku a na vozidle chyběla přední tabulka spz. Po prostudování spisového materiálu dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že tím, že na vozidle nebyla umístěna přední tabulka spz, žalobce naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích, dle něhož se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, na němž v rozporu se zvláštním právním předpisem není umístěna tabulka státní poznávací značky. K tomuto by chtěl žalovaný dále podotknout, že žalobce měl možnost podat proti rozhodnutí o přestupku v zákonné lhůtě odvolání, v němž mohl svůj nesouhlas s kvalifikací svého protiprávního jednání namítat, avšak tohoto svého práva nevyužil, tohoto se dokonce dobrovolně vzdal a uvedené rozhodnutí o přestupku tak dne 4.6.2008 nabylo právní moci. V daném případě podal žalobce žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.2.2011, čj. 4082/DS/10-8, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 10.9.2010, čj. 10/023153-1/ODSH, kterým byla zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích, které bylo pravomocně ukončeno dne 4.6.2008. Žalobce tedy meritorně nepřezkoumával rozhodnutí o přestupku, nýbrž rozhodnutí o nevyhovění žádosti o obnovu řízení. Institut obnovy řízení je určen především k nápravě skutkových omylů a pro jeho užití musí být splněn některý z důvodů taxativně uvedených v § 100 odst. 1 spr. ř. Jelikož žalovaný po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že v daném případě podmínky pro obnovu řízení splněny nebyly, napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

K tomuto žalobnímu bodu soud konstatuje, že v žalobou napadeném rozhodnutí se uvádí: „Obsahem spisové dokumentace je rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, č.j. ODSH 3260/08, ze dne 4. června 2008, v právní moci od 4. června 2008, jímž byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 19. listopadu 2007, v 07:45 hodin, řídil v obci Aš, ulici Okružní, motorové vozidlo zn. Ford Escort, spz X, kde byl kontrolován hlídkou Policie ČR. Při kontrole bylo zjištěno, že na vozidle je propadlá technická prohlídka a chybí přední tabulka státní poznávací značky. ...“.

Soud má tedy předně za to, že žalovaný správní orgán tu nemohl pochybit, protože toliko konstatoval část obsahu spisové dokumentace. K další části námitky třeba uvést, že správní orgán není vázán právním posouzením skutku, které provedla Policie ČR (v daném případě byl obviněný nadto o změně právní kvalifikace skutku zpraven zčásti v oznámení a předvolání vydaném Městským úřadem Aš dne 21.5.2008 pod čj. ODSH-3260/07 a zcela na začátku ústního jednání před Městským úřadem Aš konaného dne 4.6.2008), a že u předmětného čísla jednacího sice zřejmě došlo k omylu (ze správního spisu není patrné, proč původní číslo jednací „ODSH/03260/07“, resp. „ODSH – 3260/07“ bylo změněno na „ODSH 3260/08“), avšak omyl jen této intenzity nepředstavuje takovou vadu řízení, která by mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, resp. by byla s to zkrátit žalobce na právech, která jemu náleží.

Soud tudíž nepokládá žalobní bod IV/1 za důvodný.

Sub IV/2 žaloby se namítá, že v rozhodnutí o odvolání odvolací správní orgán uvádí, že dne 10.8.2010 podal žalobce žádost dle ust. § 100 spr. ř. na obnovu řízení vedenou pod čj. ODSH

3260/08, což není pravda, neboť on žádost na obnovu řízení dle ust. § 100 až 102 spr. ř. podal dne 9.8.2010 a ke sp. zn. ODSH/03260/07.

K tomu se žalovaný správní orgán vyjádřil tak, že jak je patrné z otisku razítka došlé pošty Městského úřad Aš, žádost na obnovu řízení byla podána dne 10.8.2010, nikoliv dne 9.8.2010, jak uvádí žalobce. Dne 9.8.2010 byla tato žádost žalobcem vyhotovena.

Vyjádření žalovaného správního orgánu, že „dne 10. srpna 2010 si pan Š. v souladu s ustanovením § 100 správního řádu podal žádost o obnovu řízení ve věci rozhodnutí vydaného dne 4. června 2008, pod č.j. ODSH 3260/08“, není podle názoru soudu nepatřičné: výraz *podal žádost o obnovu řízení „dne 10. srpna 2010“* lze použít proto, že pro správní orgán je rozhodný moment zahájení řízení na žádost účastníka, tj. den, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu (§ 44 odst. 1 spr. ř.), resp. to, že podání je učiněno dnem, kdy k věcně a místně příslušnému správnímu orgánu došlo (§ 37 odst. 6 věta druhá spr. ř.), a výraz *žádost o obnovu řízení „v souladu s ustanovením § 100 správního řádu“* je možno užít proto, že řízení o povolení obnovy řízení je jako první stadium obnovy řízení upraveno právě v § 100 spr. ř., kdežto v § 101 spr. ř. je upraven jiný právní institut („nové řízení a rozhodnutí“) a v § 102 spr. ř. je upraveno až obnovené řízení jako eventuální druhé stadium obnovy řízení. K otázce čísla jednacího viz bod 1 odůvodnění tohoto rozsudku.

Ani žalobní bod IV/2 není tudíž podle názoru soudu důvodný.

– 3 –

Sub IV/3 žaloby žalobce namítá, že správní orgány zamítly jeho žádost o obnovu řízení z důvodu, že ji lze podat ve lhůtě 3 měsíců ode dne, kdy se účastník o důvodu obnovy dozvěděl. Žalobce nevěděl, že správní orgány přesně vědí, kdy se účastník dozví o důvodech obnovy – proto je zákonem daná tříletá lhůta. Správní orgány se shodly, že žalobcem uvedené skutečnosti, opírající se o přímé důkazy, nejsou důvody pro obnovu řízení dle § 100 až 102 spr. ř. Žádost o obnovu řízení podával žalobce v plném rozsahu z důvodů uvedených v § 100 odst. 1 písm. a) a b) spr. ř. a její důvody vyličil v podání ze dne 9.8.2010 v odst. II. a v odvolání ze dne 16.9.2010 v odst. I. a II. Těmito námitkami a důkazy, které jasně a nekompromisně svědčí o jeho zákonném právu, se správní orgány vůbec nezabývaly a ani se s nimi nevypořádaly.

K tomu se žalovaný správní orgán vyjádřil tak, že nesouhlasí s tvrzením žalobce, že žalovaný zamítl žádost na obnovu řízení. V daném případě byl příslušným správním orgánem, jenž mohl o obnově řízení rozhodovat, Městský úřad Aš. Dle § 100 odst. 2 spr. ř. rozhoduje o obnově řízení správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Jelikož neproběhlo odvolací řízení, byl tímto správním orgánem správní orgán I. stupně. Žalovaný rozhodoval následně až o žalobcově odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí obnovy řízení. Dle § 100 odst. 2 spr. ř. může žádost o obnovu řízení podat účastník u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Zákon tedy stanoví objektivní a subjektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení. Zákon však také výslovně vylučuje právo domáhání se obnovy tomu, kdo mohl důvody obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Žalovaný, stejně tak jako správní orgán I. stupně, neshledal důvody, které žalobce uváděl, jako zákonné důvody pro obnovu řízení. Dále je žalovaný toho názoru, že se ve svém rozhodnutí, vydaném dne 11.2.2011 pod č.j. 4082/DS/10-8, dostatečně vypořádal se všemi námitkami uvedenými v odvolání a postupoval tak zcela v souladu s § 68 odst. 3 spr. ř.

K tomuto žalobnímu bodu soud uvádí, že ve smyslu § 100 odst. 2 věty první spr. ř. může účastník podat žádost o obnovu řízení do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodech obnovy řízení dozvěděl (*subjektivní lhůta*), nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí (*objektivní lhůta*). Z toho plyne, že vždy musí být dodrženy obě tyto lhůty, které jsou konstruovány jako propadné. Ve sporných případech je dodržení subjektivní lhůty povinen prokázat žadatel. V přezkoumávané věci žalobce nikde (v žádosti o obnovu řízení, v odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti, ba ani v žalobě) ani nenaznačil, že by tříměsíční lhůta počínající dnem, kdy se o důvodech obnovy řízení dozvěděl, byla dodržena. Správní orgány proto nijak nepochybily, jestliže došly k závěru, že v daném případě nebyla subjektivní lhůta k podání žádosti o obnovu řízení dodržena.

Soud se neztotožňuje ani s tvrzením žalobce, že námitkami a důkazy, které jasně a nekompromisně svědčí o jeho zákonném právu, se správní orgány vůbec nezabývaly a ani se s nimi nevypořádaly. Ve skutečnosti správní orgány jednoznačně zkonstatovaly, že námitky uplatněné žalobcem nepředstavují důvody obnovy řízení upravené v § 100 odst. 1 spr. ř., nýbrž pouze zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí (§ 70 spr. ř.). Důvod obnovy řízení spočívající v tom, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, je upraven ne v § 100 odst. 1 spr. ř., nýbrž v § 100 odst. 4 tohoto zákona; to ovšem není podstatné, rozhodující je však to, že „*podmínkou pro povolení obnovy řízení podle ustanovení § 62 odst. 1 písm. e) správního řádu [z roku 1967, ve správním řádu z roku 2004 jde o ust. § 100 odst. 4] je existence pravomocného rozhodnutí o spáchání trestného činu, jímž bylo dosaženo vydání rozhodnutí, ohledně něhož je obnova řízení navrhována. Pouhé podezření ze spáchání trestného činu, popř. skutečnost, že určitá osoba byla obžalována pro spáchání trestného činu důvodem pro obnovu řízení podle tohoto ustanovení není.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.10.2004, č. 3 As 16/2004-73, publikovaný pod č. 458/2005 Sb. NSS).

Soud tudíž ani žalobní bod IV/3 nepovažuje za důvodný.

– 4 –

Sub IV/4 žaloby se namítá, že odvolací správní orgán uvádí, že odvolání žalobce ze dne 16.9.2010 bylo řádně a včas dle § 88 odst. 1 spr. ř. předáno odvolacímu správnímu orgánu dne 11.1.2011. Ust. § 88 odst. 1 spr. ř. hovoří o předání spisového materiálu odvolacímu orgánu do 30 dnů – 83 pracovních dnů je víc než 30 dnů a nepomůže ani argumentace, že tento spis byl přezkoumáván orgány činnými v trestním řízení, neboť žalobce podal návrh stížnosti pro porušení zákona, avšak než tak učinil, podal návrh pro obnovu správního řízení, a vrchní státní zastupitelství dle zákona musí vyčkat na výsledek tohoto podání, tzn. na rozhodnutí správního orgánu v I.a II.stupni, a pak může teprve o spis požádat a prozkoumat, neboť nikdo nesmí zasahovat neoprávněně do probíhajícího řízení, obzvlášť když toto řízení má své zákonné lhůty, to by bylo porušením zákona a Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod. Nadále odvolací správní orgán se vůbec nezmiňuje o tom, že celé toto správní jednání bylo znovu projednáváno až potom, co žalobce dne 15.12.2010 poslal nadřízenému správnímu orgánu návrh na opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 1 spr. ř.

K tomu se žalovaný správní orgán vyjádřil tak, že třicetidenní lhůta k předání spisu odvolacímu správnímu orgánu je svou povahou lhůtou pořádkovou, kdy ust. § 88 spr. ř. nespojuje s nedodržením této lhůty žádný právní následek. Skutečnost, že správní orgán I. stupně nepředložil odvolacímu správnímu orgánu spis ve lhůtě 30 dnů, nemá vliv na rozhodnutí ve věci. Žalovanému není nikterak známo, že by ve svém rozhodnutí uvedl skutečnosti, které uvádí žalobce v této námitce. Žalovaný ve svém rozhodnutí, konkrétně na straně druhé, v odstavci čtvrtém zkonstatoval, že jelikož správní orgán I. stupně nerozhodl o

podaném odvolání v rámci autoremedury, kdy pro postup dle ust. § 87 spr. ř. neshledal důvody, podané odvolání spolu se spisovým materiálem postoupil dne 11.1.2011 žalovanému, jakožto odvolacímu správnímu orgánu tak, jak mu to ukládá ust. § 88 odst. 1 spr. ř. O řádném a včasném postoupení žalovanému zde nebyla zmínka.

K tomuto žalobnímu bodu soud konstatuje, že žalovaný správní orgán nepoužil žalobcem vytýkanou dikci „mé odvolání ze dne 16.09.2010 bylo řádně a včas dle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu předáno k odvolacímu správnímu orgánu dne 11.01.2011“.

S žalobcem lze souhlasit v tom, že správní orgán I. stupně nerespektoval lhůtu stanovenou v § 88 odst. 1 větě první spr. ř. k předání spisu se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu („do 30 dnů ode dne doručení odvolání“). V daném případě bylo odvolání žalobce správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 17.9.2010, správní spis byl však odvolacímu správnímu orgánu s příslušným stanoviskem doručen až dne 11.1.2011. Na tom nemůže nic změnit ani to, že spisová dokumentace vedená pod čj. ODSH-3260/07 se v době podaného odvolání nacházela na soudě (viz přípis Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 14.1.2011, čj. 4082/DS/10-7).

Naproti tomu s žalovaným správním orgánem je nutno souhlasit v tom, že třicetidenní lhůta k předání spisu správním orgánem I. stupně odvolacímu správnímu orgánu je svou povahou lhůtou pořádkovou, s jejímž nedodržením správní řád [explicitně] nespojuje žádný právní následek. K tomu soud dodává, že překročení této lhůty bezpochyby znamená průtahy v řízení, samo o sobě však nepředstavuje takovou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Maximálně procesní vadu pouze obdobného kalibru pak představuje i opomenutí zmínky o tom, že žalobce byl proti průtahům v řízení o odvolání před správním orgánem I. stupně nucen iniciovat opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 1 [resp.: odst. 3 věty druhé] spr. ř.

Ani žalobní bod IV/4 není tudíž podle názoru soudu důvodný.

– 5 –

V doplnění žaloby se uvádí, že žalobce shledává odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného za naprosto nedostatečné, v rozporu se správním řádem. Každé správní rozhodnutí musí být řádně a přesvědčivě odůvodněno, aby bylo zřejmé, z jakých podkladů správní orgán při svém rozhodování vycházel, které důkazy a podklady měl pro své rozhodnutí k dispozici a jak tyto důkazy a podklady vyhodnotil jednotlivě a dále v jejich souhrnu. Tento postup však odůvodnění rozhodnutí žalovaného zcela postrádá a z toho důvodu se jedná o nepřezkoumatelné rozhodnutí.

K tomu soud konstatuje, že své rozhodnutí čj. 10/023153-1/ODSH, datované dne 7.9.2010 a vypravené dne 10.9.2010, o nevyhovění žádosti o obnovu řízení, odůvodnil správní orgán I. stupně zejména tím, že z data podání žádosti [10.8.2010] je patrné, že již uběhla více jak tříměsíční zákonná lhůta, kdy se oznamovatel o důvodech obnovy řízení dozvěděl, jelikož důkazy tak, jak jsou uvedeny v žádosti o obnovu řízení, jsou ze dne 4.6.2008, kdy byl s panem Š. přestupek projednán a ve věci bylo vydáno rozhodnutí, které téhož dne nabylo právní moci. Oznamovatel Š. protokol o ústním jednání podepsal, vzdal se práva na podání odvolání, tedy nevyužil řádného opravného prostředku. Tato skutečnost již sama o sobě je důvodem k zamítnutí žádosti. Zároveň správní orgán zkonstatoval, že z předmětné žádosti nejsou patrné důvody obnovy řízení, které jsou uvedené v § 100 odst. 1 spr. ř. Důvody, které zde oznamovatel uvádí, jsou ve smyslu § 70 spr. ř. zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí a nejsou důvodem pro obnovu řízení.

Ve svém rozhodnutí ze dne 10.2.2011, čj. 4082/DS/10-8, o zamítnutí odvolání a potvrzení odvoláním napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolací správní orgán uvedl, že po prostudování předloženého spisového materiálu je toho názoru, že v daném případě podmínky pro obnovu řízení splněny nebyly. S důvody zamítnutí obnovy řízení se správní orgán I. stupně dostatečně vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí. Odvolací správní orgán se s těmito závěry ztotožňuje a tomuto nemá, co by vytknul. V dalším se odvolací správní orgán vypořádal s námitkami, jež jsou obsahem podaného odvolání, tj. že o jeho žádosti o obnovu řízení nemůže rozhodovat tatáž osoba, která vydala rozhodnutí, kterého se obnova týká, že odvolací správní orgán má jako jediný právo potrestat odvolatele z přestupku dle § 22 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o přestupcích a že k tomu rozhodnutí musí být ustanovena tříčlenná komise tvořená vysokoškolsky vzdělanými úředníky, z nichž alespoň jeden má vysokoškolské právní vzdělání.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí odvolacího správního orgánu, jímž se odvolání zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí potvrzuje, tvoří podle ustálené judikatury správních soudů jeden celek. Z tohoto celku jsou podle názoru soudu patrné důvody, pro něž mají správní orgány za to, že v tomto případě nejsou podmínky pro povolení obnovy řízení. Mezi tam uvedené důvody náleží marné uplynutí subjektivní lhůty k podání žádosti o obnovu řízení, nevyužití odvolání jako řádného opravného prostředku a absence důvodů obnovy řízení, když to, co uvádí žadatel, podle názoru správních orgánů představuje ne důvody obnovy řízení upravené v § 100 odst. 1 spr. ř., nýbrž pouze zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí (§ 70 spr. ř.). Je pravdou, že argumentace správních orgánů mohla být propracovanější, ani za stávajícího stavu věci ji však soud – oproti žalobci – nemá za nepřezkoumatelnou.

Vzhledem k uvedenému nebyl žádný žalobní bod shledán důvodným.

Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Z tohoto důvodu a pro to, že zde nebyla žádná pro přezkoumávanou věc relevantní tvrzení, jež by bylo třeba jimi prokazovat, soud neprovedl žalobcem navržené důkazy spisy Městského úřadu v Aši, odboru dopravy a silničního hospodářství, čj. 10/018019/ODSH a čj. 10/023912/ODSH, spisy Městského úřadu v Aši, finančního odboru, čj. 10/026936/POHL a čj. 10/027707/OF, spisy Okresního soudu v Chebu sp. zn. 5 T 104/2008, sp. zn. 2 T 105/2008 a sp. zn. 3 T 129/2009, spisy Krajského soudu v Plzni sp. zn. 50 To 620/2010, sp. zn. 9 To 257/2010, sp. zn. 50 To 218/2009 a sp. zn. 17 Ca 46/2009, stížností pro porušení zákona sp. zn. 1780/2010-OD-DOH, spisem Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 VZZ 3033/2010 a spisem Krajského státního zastupitelství v Plzni sp. zn. 1 KZZ 6/2011.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán se však práva na náhradu těchto nákladů vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Usnesením ze dne 7.4.2011, čj. 17A 17/2011-20, byl žalobci na jeho žádost ustanoven zástupcem advokát JUDr. Pavel Reiser. V takovém případě platí hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování žalobce stát (§ 35 odst. 8 část věty první za středníkem s.ř.s.). Soud proto podle § 1 odst. 2 věty první a odst. 3, § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, stanovil

ustanovenému zástupci žalobce odměnu za tři úkony právní služby po 2.100,- Kč a paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300,- Kč. Za úkony právní služby v plné výši soud v souladu s předloženou specifikací považuje první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, doplnění žaloby a účast na jednání před soudem dne 3.8.2012. Odměna advokáta a náhrada hotových výdajů byly navýšeny o částku, která odpovídá příslušné sazbě daně z přidané hodnoty.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 3. srpna 2012

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová